

[Industriministeren]

lingen, ikke mindst i de sager, hvor det går galt. Dette ville efter udvalgets opfattelse være i strid med den rolle, som fondsbørsen spiller på værdipapirmarkedet.

Jeg kan tilslutte mig den holdning. Den er bedst stemmende med de synspunkter, der ligger til grund for vor selskabslovgivning, og som jeg har uddybet i spørgsmål nr. S 449 og S 450 fra hr. Flemming Hansen.

Spm. nr. S 452

Til *kulturministeren* (31/1 92) af:

Lise Hækkerup (S):

»Hvorledes vil ministeren forklare den artikel om musik- og videoudlån fra folkebibliotekerne, som Det Fri Aktuelt bragte den 31. januar 1992?«

Svar (7/2 92):

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Efter den gældende danske ophavsretslov kan ophavsmændene forbyde biblioteksudlån af videofilm og edb-programmer. Derimod kan bibliotekerne frit udlåne bøger og plader. Til gengæld kan forfattere m.fl. få del i biblioteksafgift efter biblioteksafgiftsloven af 6. juni 1991.

Det EF-direktivforslag, der omtales i artiklen i Det Fri Aktuelt, handler om udlåns- og udlejningsrettigheder. EF-Kommissionens forslag går bl.a. ud på, at medlemsstaterne, når det gælder biblioteksudlån, kan vælge mellem at indføre en eneret for ophavsmændene til udlån eller en vederlagsordning, f.eks. i form af biblioteksafgift. Direktivforslaget kræver således ikke, at Danmark indfører regler, hvorefter ophavsmændene til bøger og plader skulle kunne hindre det frie biblioteksudlån.

Alligevel har man fra dansk side under direktivforhandlingerne i Bruxelles taget afstand fra forslaget. Det skyldes bl.a., at kulturstøtteordningen vedrørende biblioteksudlån slet ikke er relevant for det indre marked, og at EF efter vores opfattelse derfor fortsat bør overlade reguleringen af dette spørgsmål til national lovgivning. Desuden er der efter vores opfattelse ikke noget reelt grundlag for at harmonisere en kulturstøtteordning som biblioteksafgiften, der kun findes i 4 EF-lande. Af disse 4 ligger Danmark i toppen med ca. 117 mio. kr. om året, mens der i Tyskland udbetales ca. 60

mio. kr., i Holland ca. 28 mio. kr. og i Storbritannien ca. 31 mio. kr. om året i biblioteksafgift. I de øvrige EF-lande findes der overhovedet ikke ordninger af denne karakter.

Det er i øvrigt mit indtryk, at et betydeligt flertal af de andre EF-lande deler synspunktet om, at udlån bør udgå af direktivforslaget.

Kulturministeriet har løbende holdt orienteringsmøder om bl.a. dette direktivforslag. Også biblioteksverdenen har været indbudt til møderne.

Mig bekendt har Europa-Parlamentet endnu ikke afgivet endelig udtalelse om direktivforslaget. Såfremt Parlamentet skulle stille ændringsforslag, som ville indskrænke det frie biblioteksudlån af bøger og plader, vil jeg naturligvis gå imod et sådant forslag.

Spm. nr. S 453

Til *skatteministeren* (31/1 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvad er begrundelsen for, at kommunikationen mellem Told- og Skattestyrelsens afdelinger er så dårlig, at det tager flere år at få en rettet fejl i skattevæsenet kommunikeret videre til toldvæsenet?«

Begrundelse

En erhvervsdrivende under Told- og Skatte-region Århus får i 1989 en tvistighed med skattevæsenet om, hvorvidt ca. 4.000 kr. er indbetalt korrekt. Efter debat frem og tilbage, hvorunder den erhvervsdrivende fremlægger kvittering for, at indbetalingen har fundet sted, giver årsopgørelsen for 1989 endda det resultat, at den erhvervsdrivende skal have et større beløb retur. Skattevæsenet havde altså begået en fejl.

Den erhvervsdrivende har drevet forretning i 33 år og aldrig skyldt skat eller moms. Nu har toldvæsenet imidlertid tilbageholdt 37.125 kr. med den begrundelse, at den erhvervsdrivende skylder de 4.000 kr.

De lokale skattemyndigheder bekræfter over for den erhvervsdrivende, at han ikke skylder skat.

Toldvæsenet meddeler, at de vil undersøge sagen, men at den erhvervsdrivende efter deres oplysninger fortsat skylder 4.000 kr. i skat. I mellemtiden tilbageholdes de 37.125 kr.

For det første må det vel være muligt at få kommunikeret en afgørelse i skatteyderens fa-